

рови оценки имплицитно се приписват познавателните свойства, присъщи на съпоставимите левови оценки. Това се основава на две хипотези:

- Доларът е стабилна валута. Той се обезценява, но бавно, постепенно и равномерно.

- Валутният курс "абсорбира" изменението на цените в национална валута. Ако цените се повишават (инфлация), валутният курс също се повишава. Оценките в долари (равни на оценките в национална валута, разделени на валутния курс) остават неизменни.

По принцип, както показва историческият опит, първата хипотеза е налице, но като тенденция за дълги периоди; за по-кратки периоди - месеци, година, няколко години - движението на долара може да е противоречиво: осъществяване в едни периоди, обезценяване в други.

По-сложно е с втората хипотеза. За да е налице тя, валутният курс трябва да се изменя пропорционално на вътрешната инфлация. На практика никога не е било така и няма да бъде, защото освен от инфлацията пазарно образуваният валутен курс се влияе от много други фактори.

В условията на паричен съвет, при фиксиран валутен курс, ситуацията допълнително се усложнява, защото връзката вътрешна инфлация-валутен курс се прекъсва. Вътрешната инфлация изобщо не влияе върху курса. Ако националната валута не е фиксирана към долара, а към друга валута, както е у нас, курсът на националната валута към долара изразява движението на курса между валутата-котва (за България - германската марка, след това евро) и долара, което няма нищо общо с вътрешната инфлация. Последната е изключена изцяло от образуването на валутния курс. Тя не е измежду факторите, влияещи върху курса.

Теоретичното заключение от тези разсъждения е, че оценките в долари, изчислени от левови оценки в текущи цени, разделени на валутния курс, не могат да заменят левовите оценки в постоянни цени.

Трудно обясним е стремежът вместо от съпоставими национални цени да се изчислява динамика от оценки в долари. Теоретично оценките в долари категорично са по-несигурни от оценките в съпоставими цени.

При централно планирана икономика валутният курс е един от лостовете на държавното икономическо управление. Механизмът на образуването му е друг. Курсът не е свързан с инфлацията. А инфлацията при националната валута обикновено е по-ниска от тази при долара, което означава, че е възможно при анализ на динамика оценките в текущи цени в национална валута да са по-надеждни от оценките в долари.